Helena (Tirat 1)

Oyunun Adı: Bir Yaz Gecesi Rüyası
Yazar: William Shakespeare
Çeviren: Bülent Bozkurt

HELENA – Oo, anlaşılan bu da çeteden. Şimdi üçü bir araya gelmiş,
Kendilerince eğleniyor, oyuncak gibi oynuyorlar onurumla.
Seni hain, seni iyilik bilmez Hermia;
Sen de mi bunlarla kafa kafaya verdin,
Bana bu iğrenç hakaretleri layık gördün?
Hani içtiğimiz su ayrı gitmiyor;
Her saatimiz birlikte geçiyordu;
Kardeşlik yemini etmiş,
Bizi ayırıyor diye, ayağına tez zamanı paylaşmıştık!
Okul arkadaşlığı, tertemiz çocukluğumuz, hepsi unutuldu mu?
Gün olmuş, iki hünerli Tanrı gibi, iğnelerimizi almış,
Bir mindere oturmuş, bir minder üzerinde
İkimiz bir çiçek yaratmıştık.
Duygularımız bir, bir ağızdan söylemiştik şarkımızı.
Ellerimiz, bedenlerimiz, seslerimiz, düşüncelerimiz
Kaynaşmıştı büyüdük: bir çift kiraz gibi;
Görünüşte ayrı, ama ayrım yerinde birleşmiş,
Bir sap üzerinde şekillenmiş iki şirin tane.
Görünüşte iki beden, ama atan tek yürek:
Bir şövalyenin armasındaki birbirinin tıpkı resimler gibi ,
Tek kişiye ait ve tepesinde tek bir başlık.
Yılların sevgisini ikiye mi ayıracaksın şimdi?
Bu adamlara katılıp zavallı arkadaşını mı ezeceksin?
Ne dostluğuna yakışır bu, ne genç kızlığına.
Sızıyı duyan yalnız ben olsam da,
Hem kendi adıma kınıyorum seni, hem kızlar adına
Sen değimlisin Lisander'ı peşime takan;
Yüzümü gözümü övsün, beni küçük düşürsün diye?
Öteki sevdalın Demetrius'u sen kışkırtmadın mı?
Daha biraz önce beni ayağıyla iten,
Tanrıça, peri kızı,göksel, eşsiz, seçkin, diyor şimdi.
Nefret ettiği kişiye insan bunları neden söyler,
Hele Lisander, ruhu senin aşkınla doluyken:
Niye onu inkar eder, bana sevgi gösterisi yapar?
Senin izninle, senin kışkırtmanla tabii.
Ne olmuş senin kadar hoş, senin kadar çekici,
Bahtı açık değilsem?
Sevilmeden seviyor, hep itiliyorsam ne olmuş?
Hor görmektense acımam gerekmez mi bana?
İyi, iyi devam edin, üzülmüş gibi yapın,
Arkamı döndüğümde dil çıkarın, dudak bükün;
Birbirinize göz kırpın,sürdürün bu tatlı şakayı.

Neşenizi bozmazsanız, bakarsınız tarihe geçer.
Biraz acıma duygusu, biraz terbiye olsaydı sizde,
Böyle alay konusu yapmazdınız beni.
Neyse, haydi hoşçakalın;
Belki kusur bende, çaresi ya ayrılıkta ya ölümde